

[Kristen Amby.]

må køre med ubegrænset hastighed, hvis føreren selv synes, at forholdene er sådan, at det kan lade sig gøre. Jeg spørger: Hvor i Danmark på vore hovedveje, som de nu er, kan det lade sig gøre? Jeg synes, at den administration, der foreslår en sådan lovgivning, må gøre rede for, hvor i Danmark forholdene er sådan, at det er forsvarligt at køre stort over 60 km. Mig bekendt er der nogle ganske få strækninger i Vestjylland, hvor forholdene er oversigtslige på længere strækninger. Jeg har færdes meget rundt i landet, og jeg ved i hvert fald, at på hovedvejene her på Sjælland er det ikke forsvarligt at køre hurtigere. Hvorfor så legalisere en sådan kørsel, selvom der er mange trafikanter, der overtræder den nugældende grænse? Iøvrigt kunne man måske også spørge: Hvorfor har man ikke grebet ganske anderledes hårdt ind overfor de trafikanter, der har kørt op til 100 eller 125 km? Det skulle ikke være så vanskeligt. Med passende straffebestemmelser kunne det være at man vænnede dem af med det.

Jeg må indrømme, at min mening er ganske modsat det ærede medlem hr. Tholstrups. Det ærede medlem hr. Tholstrup er blåøjet. Han tror på den mennesket iboende godhed, menneskene er så gode og rare, bare offentligheden vil være venlig imod dem og sige til dem: hvis der står stop på et skilt, betyder det ikke, at du skal stoppe, min ven, du skal blot tage dig i agt og passe på, men du må iøvrigt selv om, hvorvidt du vil stoppe. Det ærede medlem sagde, at det, der i virkeligheden ødelagde færdselskulturen, var den rest af legale bestemmelser, vi har. Vi skal bare gøre det hele frit, mener det ærede medlem, og lade folk køre under ansvar, så skal det nok gå i orden. Jeg tror nu ikke, at de pårørende til de mennesker, der rammes af trafikulykkerne, lader sig nøje med det. Det er heldigvis rigtigt, at der er mange — forhåbentlig er det flertallet — trafikanter og bilister, der kører forsvarligt, men der er tilstrækkelig mange her i landet, der kører uforsvarligt, til, at det er ganske nødvendigt, at lovens hårde, men retfærdige hånd rammer dem, der gør det og ved deres uforsvarlige kørsel påfører mennesker lidelser, ikke blot således at mennesker bliver dræbt, så er de dog i hvert fald fri for lidelser, men således, at de bliver lemlæstede for livet. Jeg synes, at når alle, der indtil nu har haft ordet i

det høje ting i denne sag, og iøvrigt også administrationen selv er enige om, at færdselskulturen i Danmark er elendig, opfordrer det til en anden lovgivning end den, der her er foreslået.

Asger Jensen: Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen sagde for lidt siden, at nu måtte vi have spørgsmålet om indkørsel på hovedvej løst konsekvent og klart, og løsningen skulle være fuldt stop. Så enkelt, så elementært startede vi vel egentlig allesammen i udvalget; i hvert fald ønskede vi, at dette spørgsmål måtte kunne løses enkelt og klart.

Der er navnlig en ting, som de, der er forkæmpere for slagordet „fuldt stop“, ikke har givet os svar på. Det er: Hvordan skal spørgsmålet løses? Fra sagkyndig side er der i udvalget redegjort for, hvordan det meget vel kan være mere risikabelt, hvis der er fuldt stop, for så tager det længere tid at køre ud på hovedvejen. Jeg spørger: Hvad så, hvem har så ansvaret? Er det nok, at man stopper? Er det derefter hovedvejstrafikanten, der har ansvaret? Jeg har ladet mig fortælle, at sådan har man det nogle steder. Vil man have det sådan her? Det savner vi i hvert fald svar på. Jeg kunne egentlig lide at spørge den højtærede justitsminister, om ikke det er nødvendigt at få klaret, hvem der så har ansvaret, for det kan vel ikke overlades til tilfældigheder, hvem der skal have ansvaret, når bare der er stoppet. For mig at se er det ikke blot lige så kompliceret, men mere kompliceret, hvis der er fuldt stop, hvorledes ansvaret skal fordeles. Hvis hovedvejstrafikken mener, at den i alle tilfælde kan køre frem, tror jeg, det bliver meget risikabelt med stoppet, for så giver man trafikanterne en falsk tryghedsfølelse. Såvidt jeg forstår, har man det ikke sådan noget sted i verden.

Motororganisationerne har sat stærke kræfter ind på at få dette slagord, „fuldt stop“, igennem. Udvalget var ude at se på vej- og kørselsforhold. Vi fik ikke det indtryk, at motororganisationernes propaganda havde hjulpet. Vi så ikke, jeg i hvert fald ikke, en eneste, som standsede for indkørsel til hovedvej. Altså har medlemmerne af disse organisationer ikke ønsket af egen fri vilje for at sikre deres kørsel at rette sig efter motororganisationernes henstilling, og det er min tro, at man heller ikke vil rette sig efter lovgivningsmagtens vedtagelse af